

A Di Đà Phật hay A Mi Đà Phật?

ISSN: 2734-9195 08:25 01/06/2026

Các cách đọc khác nhau chỉ là sự thể hiện bề ngoài hay là qua khẩu và thân, vấn đề cốt lõi là sự thành tâm/chính niệm hay ý dẫn dắt thân và khẩu trong tam nghiệp.

Vài thập niên qua trên báo chí và sách vở xuất hiện một số thảo luận về câu niệm [ii] (Nam Mô) **A Di Đà Phật** hay (Nam Mô) A Mi Đà Phật. Có lẽ khởi đầu từ cuốn "Hương Sen Vạn Đức" của HT Thích Trí Tịnh [iii] (2006), và "Ý Nghĩa Hoàng Pháp và Hộ Pháp" của tác giả Diệu Âm - Diệu Ngộ được ghi nhận trong bài viết trên mạng Thư Viện Hoa Sen (21/6/2011)... Ngoài ra, có cả những trang mạng (2021) tựa đề A Mi Đà Phật như <https://amidaphat.net/pdfs/y-nghia-hoang-phap-va-ho-phap/> và những bài hát chỉ dùng sáu chữ A Di Đà Phật (tha lược so với tự lược)... Trước đó một thế kỉ, trong cuốn L'Indo-Chine (1912), nhà văn/du hành người Pháp Myriam Harry đã ghi lại dạng Mi trong câu niệm **A Mi Đà Phật** của người Tàu (Trung Hoa) ở Nam Kỳ. Đây là một cách gián tiếp cho ta thấy các dạng khác nhau của câu niệm Phật phổ thông này - xem thêm phụ chú vi ở phần cuối bài viết. Phần này chú trọng đến sự khác biệt ngữ âm giữa Di (trong A Di Đà Phật) và Mi (trong A Mi Đà Phật) và không đi vào chi tiết các giáo pháp liên hệ cũng như phạm vi tâm linh tín ngưỡng dân gian.

Thanh điệu ghi bằng số ngay sau một âm như số 3 trong min³ hay mĩn (giọng Bắc-Kinh hay BK ghi theo hệ thống pīnyīn thông dụng hiện nay), không nên lầm với số ghi phụ chú (superscript) như min³; dấu hoa thị * (hình sao/asterisk) đặt trước một âm tiết để chỉ dạng cổ phục nguyên (reconstructed sound). Hi vọng bài này cho thấy phần nào khuynh hướng ngạc hóa nói riêng, văn hóa ngôn ngữ Phật giáo nói chung đã đóng góp không nhỏ trong quá trình hình thành tiếng Việt hiện đại. Các chữ viết tắt trong bài là NCT (Nguyễn Cung Thông), HV (Hán Việt), PG (Phật Giáo), TVGT (Thuyết Văn Giải Tự/khoảng 100 SCN), NT (Ngọc Thiên/543), ĐV (Đường Vận/751), NKVT (Ngũ Kinh Văn Tự/776), LKTG (Long Kham Thủ Giám/997), QV (Quảng Vận/1008), TV (Tập Vận/1037/1067), TNAV (Trung Nguyên Âm Vận/1324), CV (Chính Vận/1375), TVi (Tự Vị/1615), VB (Vận Bộ/1100/1154), VH (Vận Hội/1297), LT (Loại Thiên/1039/1066), CTT (Chính Tự Thông/1670), TViB (Tự Vị Bộ/1666), TTTH (Tứ Thanh Thiên Hải), KH (Khang

Hi/1716), A (tiếng Anh), P (tiếng Pháp), TK (thế kỷ/kỉ). Lý và kỳ có thể viết là lí và kì trong loạt bài này.

1. Các câu niệm Phật

1.1 Có nhiều câu niệm Phật cũng như trong các tình huống khác nhau, tuy nhiên bài viết nhỏ này chú trọng vào câu niệm phổ biến hay thường nghe thấy mà rất ít người thấu hiểu.

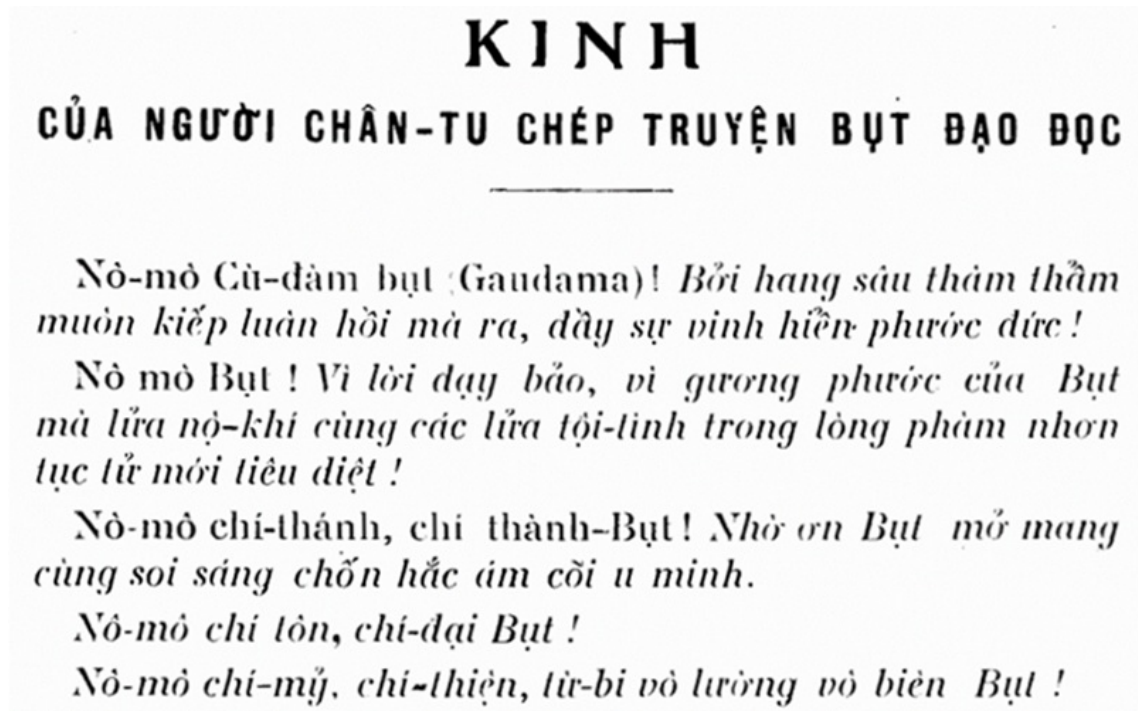
Đầu tiên là xem lại câu niệm A Di Đà Phật hay các thần chú/chân ngôn tương tự trong các ngôn ngữ láng giềng như:

1. a) Tiếng Việt **A Di Đà Phật** (giọng Nam Bộ, đọc di như /jɪ/), **A Zi Đà Phật** (giọng Bắc Bộ đọc di như /zi/) hay gần đây hơn có thêm dạng **A Mi Đà Phật**. Có lẽ câu niệm A Di Đà Phật bằng chữ quốc ngữ đầu tiên xuất hiện trong tự điển Béhaine[iv] (1772/1773) ở Đàng Trong, sau đó lặp lại trong tự điển Taberd (1838) ở Đàng Trong và tự điển Theurel (1877) ở Đàng Ngoài.
- 2.
3. b) Tiếng Trung (Quốc), giọng Bắc Kinh theo pinyin hiện đại là Ā mí tuó fó
- 4.
5. c) Tiếng Quảng Đông là o1 mei4 to4 fat6
- 6.
7. d) Tiếng Phúc Kiến là A mí tô hút hay O mí tô hút
- 8.
9. e) Tiếng Triều Châu là Ah Mee Tor Hoot
- 10.
11. f) Tiếng Nhật là Amida Butsu (阿彌陀佛) hay Amida Nyorai (阿彌陀如来) ~ A Di Đà Như Lai HV. A Di Đà Như Lai là vị Phật tối thượng được tôn thờ trong Phật giáo Nhật Bản.
- 12.
13. g) Tiếng Hàn là Amita bul (阿彌陀佛).
- 14.
15. h) Tiếng Thái Lan là Na mo A mi ta pha Phut tha (南無阿彌陀佛) cận âm tiếng Phạn Namō Amitabha Buddha, do ảnh hưởng của câu niệm Đại Thừa dù Thái Lan có đa số dân chúng theo Tiểu Thừa (td. dùng tiếng Pali).
- 16.
17. i) Tiếng Khmer là Preah Amitabha Buddh (ព្រះអមិតាភវបុព្វ) .

- 18.
19. j) Tiếng Myanmar là A Mi Ta Ba (အမိတဘ)) ảnh hưởng Đại Thừa dù đa số theo Tiểu Thừa.
- 20.
21. k) Tiếng Lào là Phra Amittapha Phuttha Chao (ພຣາອະມິຕາພະພຸດທະເຈົ້າ), hay Amittapha (အမိတဘ), do ảnh hưởng của Đại Thừa dù đa số dân chúng theo Tiểu Thừa.
- 22.
23. l) Tiếng Tây Tạng là Öpakmé (འོཔ་ཚེ)) hay Nangwa Tayé (ནང་གཡ་ཏེ་ཡེ་ལོ་) dịch nghĩa của ‘ánh sáng không giới hạn’ (vô lượng quang HV). Phật giáo Tây Tạng (Lạt Ma giáo) bao gồm Mật Tông (Kim Cương Thừa) và Đại Thừa. Câu niệm Phật thường là Oṃ Maṇi Padme Hūṃ hay Úm Ma Ni Bát Mê Hồng HV ཨུམ་མ་ལི་པ་དེ་མུམ་, gốc tiếng Phạn अमि अमि अमि cũng là thần chú/chân ngôn cầu Quan Thế Âm Bồ Tát. Câu niệm này phổ biến trong khu vực Hi Mã Lạp Sơn (phía bắc Ấn Độ) qua ảnh hưởng của Đại Thừa và Kim Cương Thừa (dĩ nhiên còn có những thần chú khác gốc Phạn phổ thông cho từng tông phái/địa phương).
- 24.
25. m) tiếng Mông Cổ Ayush (Аюуш) và Amitāyus, có gốc tiếng Phạn अमि अमि अमि dịch nghĩa là thọ mạng vô hạn hay vô lượng thọ HV अमि अमि, một danh hiệu khác của vô lượng quang (Phật); do ảnh hưởng Phật giáo Tây Tạng cũng niệm Oṃ Maṇi Padme Hūṃ...
- 26.
27. o) Ngược dòng thời gian, trong tiếng Hồi Hột (Uyghur, hay Duy Ngô Nhĩ اۋغۇر) thời trung cổ - câu niệm Nam Mô Phật 南無阿彌陀佛 đã từng hiện diện qua dạng *Nôm Mô Bụt: nam nên đọc là *nôm theo âm Hán trung cổ, cách đọc này được ghi nhận bởi học giả Lí Tiện Lâm 李進林 (1911-2009) trong các nghiên cứu về đạo Phật, đặc biệt là nguồn gốc tiếng Phạn của chữ Phật (qua một số bài viết từ năm 1947 cho đến 1992...).
- 28.
29. p) Vào đầu TK 20 ở miền Nam Việt Nam, câu niệm **Nô Mô Bụt** cũng từng hiện diện - trích từ Bụt Sử Lược Biên Thiệt Truyện (sđd) - để ý ảnh hưởng của Tiểu Thừa qua tiếng Pali (tiếng Nam Phạn - so với tiếng Bắc Phạn hay Sanskrit thường gặp trong tài liệu Đại Thừa). Nô mô Bụt (Nam mô Phật) là một trong ba câu niệm phổ biến: Nam Mô Phật, Nam Mô Pháp và Nam Mô Tăng để tỏ lòng tôn kính, quy y Tam bảo. Na Mô cũng thường đọc trước A Di Đà Phật - hay là Nam Mô A Di Đà Phật 南無阿彌陀佛 - trong Phật giáo Đại Thừa, để cho rõ ý là xin được quy y/nương tựa nơi đức Phật Di Đà, giáo chủ của Tây phương cực lạc. Âm mô 模 có khi đọc là vô, thành ra còn có dạng đọc **Nam Vô A Di Đà Phật[v]**: đây là cách đọc hậu kỳ vì mô là âm cổ hơn:

đây cũng là một kết quả tương tự như âm cổ mi đọc thành di như bàn đến ở phần sau...

Bảng liệt kê trên về câu niệm A Di Đà Phật cho thấy sự thay đổi rõ nét của âm đọc tùy theo các yếu tố như a) **môn phái** nào của Phật giáo b) địa phương, ngôn ngữ (**không gian, đồng đại** - synchronic/A) và c) giai đoạn nào trong ngôn ngữ (**thời gian/ lịch đại** - diachronic). Phần trên xem qua bối cảnh tổng quát về câu niệm A Di/Mi Đà Phật, phần sau sẽ bàn về ngữ nghĩa, đặc biệt là các dạng khác nhau của chữ Di.

Trích từ cuốn "Bụt Sử Lược Biên - Thiệt Truyện" trang giới thiệu sách in tại Sài Gòn năm 1913 - Imprimerie F. H. Schneider. Phần giới thiệu tài liệu này cho thấy ảnh hưởng Tiểu Thừa (truyện được dịch từ bản gốc bằng tiếng Pali/Nam Phạn) ở Nam Bộ vào đầu TK 20. Để ý cách niệm Nô Mô Bụt (~ Nam Mô Phật) và Bụt đạo (~ đạo Bụt - đạo Phật). Có thể tham khảo tài liệu này trên mạng như <https://thuvienhoasen.org/images/file/j15-W51G0QgQAPAr/butsuluocbien-quyen-1.pdf> chẳng hạn. Một điều nên nhắc ở đây là cũng vào khoảng đầu TK 20 ở Nam Kỳ, theo ghi nhận của tác giả/nhà du hành người Pháp gốc Do Thái Myriam Harry - bút danh của bà Maria Rosette Shapira (1869-1958) - từng ghi lại người Tàu (Trung Hoa) ở Nam Kỳ (Sài Gòn) đọc câu niệm **A Di Đà Phật** là **O Mi To Fo**; trích từ cuốn **L'Indo-Chine**[vi] - NXB Vincennes, Les Arts graphiques (1912).

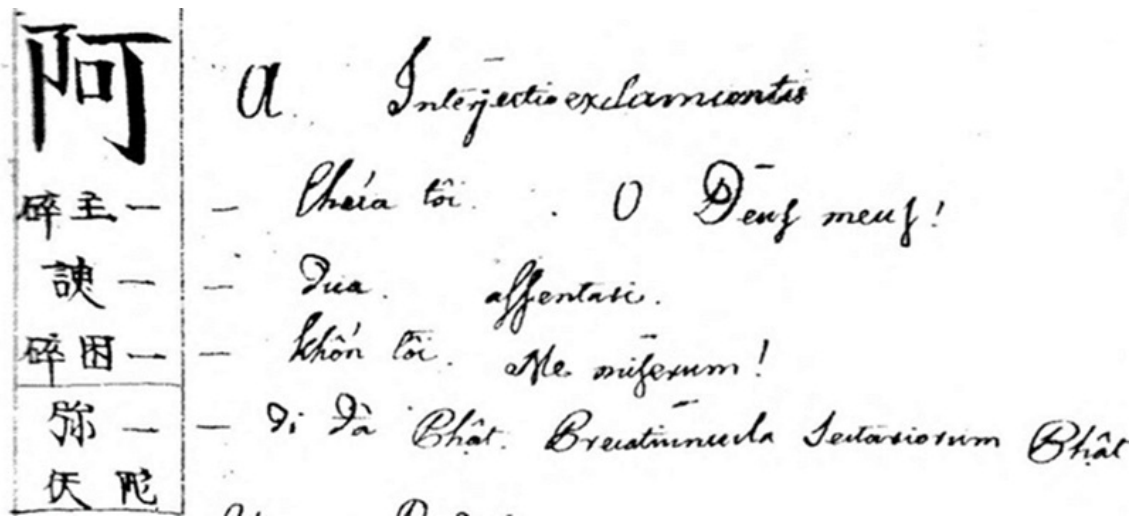
1.2 A Di Đà Phật - các cách viết và hiểu

A Di Đà Phật HV 彌陀佛 là câu niệm rất phổ thông trong các môn phái Phật giáo/Đại Thừa ở Đông Á Châu, dẫn tên đức Phật A Di Đà, đặc trưng của Tịnh Độ Tông. Câu niệm này cũng là một dạng kí âm từ tiếng Phạn Amitābha, 彌陀佛 . Chữ này thành lập từ tiền tố a- (không, dịch là vô HV 無) và mita 彌 (đo lường, dịch là lượng HV 量) với phụ tố ābhā (sáng, dịch là quang HV 光) - xem thêm chi tiết trong mục 2.3.12 Di Đế bên dưới. Do đó, Amitābha dịch là Vô Lượng Quang (Phật). Tuy nhiên, Amita- cũng có thể là thành phần đầu của chữ Amitāyus với ayus 阿育 (đời sống dài, dịch là thọ 壽), cho nên A Di Đà Phật còn có nghĩa là Vô Lượng Thọ (Phật) hay A Di Đà Suu Tư 彌陀壽 . Ngay cả cách viết chữ Hán và Nôm của A Di Đà Phật cũng có các dạng khác nhau[vii]: di 彌 cũng có thể viết là 彌 thường gặp trong các tài liệu chữ Nôm - xem hình chụp bên dưới. Ngoài ra chữ Phật 彌 còn có thể viết là 彌 (bộ nhân hợp với chữ thiên) hay 彌 thường gặp trong các tài liệu chữ Nôm ở Việt Nam hay tài liệu Nhật Bản.

Thành ra ngay cả cách viết bằng chữ Hán của A Di Đà Phật đã có nhiều cách viết, chưa kể đến cách đọc thì lại càng nhiều hơn vì mức độ **chuẩn hóa** (standardisation/A) rất thấp và ảnh hưởng quan trọng của yếu tố **địa phương**. Một điều nên nhắc ở đây là Phật A Di Đà[viii] - giáo chủ cõi Tây phương cực lạc - từng hiện diện trong truyền thuyết - phản ánh tha lực/Đại Thừa qua câu niệm Phật trên, khác với đức Phật Tổ (Thích Ca Mâu Ni) có thật và là giáo chủ cõi Ta Bà này cùng phản ánh tự lực/Tiểu Thừa. A Di Đà Phật có cấu trúc bốn chữ nên còn gọi là Tứ Tự Hồng Danh 彌陀佛 so với câu niệm Nam Mô A Di Đà Phật còn gọi là Lục Tự Hồng Danh 南無阿彌陀佛 .

Mục Di - Tự điển Việt La Tinh (Béhaine 1772/1773)

Mục A - Tự điển Việt La Tinh (Béhaine 1772/1773)

Tự điển Việt La Tinh chép tay của Béhaine (1772/1773) giải thích A Di Đà Phật là *precatiuncula sectatorum Phat* - tạm dịch/NCT: câu niệm (thần chú) của những người theo đạo Phật. Các tự điển sau này như Taberd (1838) ở Đàng Trong, hay Theurel (1877) ở Đàng Ngoài chép lại hoàn toàn định nghĩa trên, ngoài ra không thấy ghi dạng A Mi Đà Phật trong các tài liệu này. Người viết (NCT) có đọc đâu đó rằng di là do kị húy mi trong tên gọi hoàng tộc nhà Nguyễn - td. Công tăng tôn nữ Trà Mi/My. Tuy nhiên, tự điển Behaine (1772/1773) cho thấy là dạng di đã xuất hiện vào TK 18, mà họ Công tăng tôn nữ thì chỉ dành cho cháu chất của hoàng tộc họ Nguyễn (từ vua Gia Long) nên việc kị húy như vậy khó có thể xảy ra.

2. 2. Di hay Mi?

2.1 Đây là tâm điểm của bài viết này, hãy xem lại các cách đọc và phạm trù nghĩa của chữ di HV để có thể thấy rõ vấn đề hơn.

Chữ di 𠵹 (thanh mẫu minh 𠵹 vận mẫu chi 𠵹 bình thanh, khai khẩu tam đẳng) có các cách đọc theo phiên thiết

𠵹𠵹 vu di thiết (QV)

𠵹 𠵹𠵹𠵹 dân ti thiết (TV, VH, LT, LTCN 𠵹𠵹𠵹) 𠵹𠵹 âm mê

𠵹𠵹 tư thị thiết (TVGT) - cách đọc theo TVGT khá lạ (đọc là tử HV 𠵹 ~ ấn tín của vua từ thời Tần) - không phù hợp với các tài liệu âm vận khác! Một dạng âm cổ của ti là *sji có khả năng ngạc hóa thành m(n)ji > mji chẳng? Âm Hán thì

chọn m- so với một số phương ngữ lại chọn n- (đọc là ni), xem thêm phần dưới.

□□□ vong chi thiết (NT, TTTH)

□□□ nghiên hê thiết (TV, LT) - bình thanh

□□□ miên phê thiết (TV, LT) - bình thanh

□□□ mẫu tì thiết (TV, LT) TV ghi thượng thanh

□□□ miên hê thiết (TVi)

TNAV ghi vận bộ □□ tế vi (dương bình)

CV ghi cùng vẫn/bình thanh □ □ □ □ □ □ □ □ (mê nghe di), đổ âm □ □ □ □ (mưu môi mai mai)

CV cùng ghi cùng vẫn/thượng thanh □ □ □ □ □ □ □ □ (mê nghe di)

□□□ miên y thiết (CV)

□□□ mạc lễ thiết (CV, TVi) □□ âm mẽ (thượng thanh)

Giọng BK bây giờ là mí mĩ (theo pinyin hiện đại) so với giọng Quảng Đông mei4, nei4 và các giọng Miền Nam □□□ [□□□□] ni2 ni3 [□□□□] ni3 [□□□□] ni2 [□□□□] ni2 ni3 [□□□□□□□□] ni2 [□□□□□□] li1 [□□□□□] mi2 [□□□□□] li2 [□□□□□□□□] ni2 ni3, tiếng Nhật là mi (Go-on) bi (Kan-on) và tiếng Hàn mi. Để ý các dạng đọc di đều là mi trong tiếng Nhật và Hàn. Di có phạm trù nghĩa khá rộng như trọn vẹn, sung mãn, khắp cùng (đầy), xa (~ trường HV, dài), lâu (~ cửu HV), dừng, nghỉ, họ, tên nước...

Một dạng âm trung cổ phục nguyên là *mjie > di HV (ngạc cứng hóa/palatalisation). Dựa vào tương quan nguyên âm i - ai/ay như vi - vây, thi - thây, thì - giây, chỉ - giây, quy - quay, dạng di có thể tương ứng với các dạng **dây, dấy** (dấy dấy) - **đây** (biến âm d - đ so với di □ đồng nghĩa), **dài - dãi** (dãi dãi) - **dây** (dây dưa), **dai**... Điều này cho thấy các âm này đã xuất hiện trong tiếng Việt từ lâu đời. Các dạng biến âm này không bảo lưu phụ âm cổ m- của di so với các cách đọc trong tiếng Nhật hay Hàn.

2.2 Khuynh hướng ngạc hóa

Tại sao tiếng Việt lại đọc là di so với mi? Một cách giải thích là khi phụ âm môi môi m (bilabial) đứng trước nguyên âm nhỏ/trước i thì lưỡi có thể đung vòm trên, tạo ra phụ âm lướt j- và phụ âm m- tha hóa để cuối cùng cho ra dạng d-

(giọng Nam Bộ). Đây là hiện tượng ngạc (cứng) hóa hay vòm hóa (palatalisation/A): td. âm cổ của mi là ***mjie** với quá trình biến âm như sau

***mjie > *mjie > jie ~ di** (giọng Nam Bộ)

Nhìn rộng ra hơn, một số phụ âm có thể thay đổi cách đọc vì bị ảnh hưởng của các âm thanh gần bên, như trong tiếng Anh hiện tại, khi ta đọc nhanh *bet you*, *hit you* thì âm phát ra có dạng **betch you*, **hitch you* (phụ âm đầu lưỡi t trở thành phụ âm mặt lưỡi ch) - theo cách đọc dễ dàng hơn (đỡ mệt nhất, đỡ tốn công nhất/principle of least effort) và đây cũng là một tiêu chí phân biệt người nói tiếng Anh lâu đời (tiếng 'mẹ đẻ') hay là một ngoại ngữ. Khuynh hướng ngạc hóa cũng hiện diện trong tiếng Motu (ở Papua New Guinea): khi phụ âm đầu lưỡi tắc t đứng trước một nguyên âm có độ mở miệng nhỏ (như i hay e) thì trở thành phụ âm đầu lưỡi xát s:

*mate mase (chết)

*tina sina (mẹ)

*qate ase (gan)...

Khuynh hướng ngạc hóa trong tiếng Việt dẫn đến phụ âm d(j) và nh/nj như

lễ nhẽ

lem nhem

lớn nhớn

lời nhời

...

Hay so sánh tương quan đao - dao, đằm - dằm, đình - dĩnh, đình - dưng... Và bung (phụng 𠵼), vâng > dâng (lên)... Điều cho thấy phụ âm đầu biến thành phụ âm d- (j- giọng Nam). Một vết tích ngạc hóa trong tiếng Việt là cách đọc **nhà** tiếng Việt của chữ 𠵼 gia HV. Các dạng chữ Nôm đều dùng âm như 𠵼 (hay 𠵼), mà âm cổ là *na? so với âm cổ của gia là *kra (tự điển Việt Bồ La còn ghi **nhà là đà**). Đáng lẽ phải đọc 𠵼 là như hay nhữ theo âm Hán trung cổ nhân chú thiết 𠵼 (Đường Vận) hay nhữ thử thiết 𠵼 (Tập Vận). Điều này có thể là do âm nhà đã hiện diện trong tiếng Việt trước thời Đường Vận (năm 751) rất lâu.

Quá trình ngạc hóa đã đóng góp quan trọng trong lịch sử hình thành các ngôn ngữ Hàn, Nhật, Trung (Quốc), Việt Nam, Anh (nhánh Đức/Germanic, họ Ấn Âu), Pháp (nhánh La Mã/Romance, họ Ấn Âu)... Trở lại với các ngôn ngữ DNA - trong

quá trình giao lưu ngôn ngữ Hán và Việt - tiếng Việt, phụ âm đầu môi môi (bilabial) có khả năng ngạc cứng hóa để trở thành phụ âm d (y/j), khi đi sau là nguyên âm trước (front vowels) với độ mở miệng nhỏ như i, e. So sánh các tương quan sau đây

□ mìn (BK): dân - đáng lẽ phải đọc là *min hay *minh (manh)

□ míng: danh - đáng lẽ phải đọc là *minh

□ míng: mính HV là chè/trà - tiếng Việt còn dùng từ *dành* (cây *dành dành*) so với □ míng (BK) và danh (HV). Để ý lưu manh 流氓 vẫn còn bảo lưu phụ âm đầu m- (có thể là cách dùng hậu kì, nghĩa tiêu cực so với lưu danh hàm nghĩa tích cực).

□ míe: diệt (như cách dùng diệt đế, diệt độ, diệt pháp...) - đáng lẽ phải đọc là *miệt (âm Hán trung cổ): 滅 mạc liệt thiết (TV), 滅 vong liệt thiết (TVGT, ĐV, QV).

□ miào: diệu (thần diệu) - đáng lẽ phải đọc là *miệu; *miệu > diệu ~ dẻo - nhẻo, nét nghĩa tốt, đẹp còn thấy trong từ điển Việt Bồ La trang 550: nhẻo nhẻo ~ dẻo dẻo (xinh đẹp).

□ miàn: diện (mặt) - đáng lẽ phải đọc là *miện

□ miễn: diễn, cái (che lấp)

□ miển: diến, miễn (rất nhỏ/nhẹ, xa xôi)

□ m: di (phiên âm Phạm mi/me/mai như Di Lạc, Tu Di, Sa Di, Cù Đàm Di...)

□ mí: mi, thường đọc là di (Thiếu Chử, như mi hầu ~ di hầu) là một loài khí

□ mĩ: nhị (chuôi cung, dưng): *mjieX > dị ~ nhị

□ mĩn: mẫn, dân, miến (để ý có khả năng đọc m- hay d-) - hầu như chỉ có tiếng Việt mới cho thấy khuynh hướng ngạc hóa rõ nét khi so sánh với các giọng Quảng Đông, Hẹ, Mân Nam, tiếng Nhật, Hàn...

□ mí: mi, còn đọc là di (một loài khí)

□ miảo: miểu, diểu

□ miển: miễn, miến, diến - 緦 Miến Điện hay còn là Diến Điện (Myanmar bây giờ).

định, không, vô) và 𑀓𑀲 soka (phiền não, lo sợ, ưu tư) nên dịch ý là Vô Ưu 𑀓𑀲 ; đây cũng là tên đặt cho vua A Du Già (304 TCN - 232 TCN) là vị vua phật tử đầu tiên trong lịch sử Phật giáo, còn gọi là A Thâu Già 𑀓𑀲 : để ý cách đọc HV thâu là hậu kì, âm cổ của thâu là *syu tương ứng với âm Phạn su-/so-. Các dạng Du Già hay Dục đều là âm soka ngạc cứng hóa. Già La Dục 𑀓𑀲 hay Ca La A Dục 𑀓𑀲𑀓𑀲 ... đều có dạng Dục, phiên âm của tiếng Phạn **Kalasoka**, tên vua nước Ma Ha Đà trị vì vào khoảng 100 năm sau khi đức Phật nhập niết bàn. Tiếng Phạn 𑀓𑀲𑀓𑀲𑀓𑀲 **Vaisali** - thành phố cổ rất phồn thịnh ở Bắc Ấn Độ - cũng là nơi đức Phật thuyết bài pháp cuối cùng, có một dạng phiên âm là 𑀓𑀲 Dục Da Li hay Bì Da Li 𑀓𑀲 với các phụ âm v/b > j/y và phụ âm s- thành j/y-. Ca Diếp hay Ca Nhiếp 𑀓𑀲 là một dạng kí âm của tiếng Phạn **Kasyapa** 𑀓𑀲𑀓𑀲𑀲𑀲 , cũng có một dạng kí âm là Ca Diếp Ba 𑀓𑀲 gần với gốc Phạn hơn. Ngài là một vị thánh trong 7 vị thuộc thần thoại Ấn Độ giáo, cũng là một đệ tử chính của đức Phật Tổ. Âm Phạn sya- đã ngạc hóa để trở thành diếp/nhiếp 𑀓 : âm HV diếp/diếp có một dạng âm cổ phục nguyên là *ljeb, phụ âm đầu l- thường ngạc hóa thành j/y-. Quá trình kí âm và ngạc hóa có thể tóm tắt là *sya- > ya- hay ja- với phụ âm xát/vô thanh s bị tha hóa - so sánh quá trình này trong cách đọc nhiếp trong cách đọc **Sĩ Nhiếp** của tiếp đã bàn ở bên trên.

Trở lại với cách đọc di hay mi - trọng tâm của bài viết này - nếu chỉ đổi di thành mi trong câu niệm A Di Đà Phật thì cũng phải đặt vấn đề về một hệ luận của cách cách đọc chữ di trong thuật ngữ Phật giáo khác: td. Di Lạc, Sa Di, Tu Di ...v.v... Xem lại một số kí âm này như sau.

2.3 Một số kí âm dùng chữ di

2.3.1 Di Lạc 𑀓𑀲

Vị Phật (Bồ Tát) tương lai Di Lạc là phiên âm của tiếng Phạn Maitreya 𑀓𑀲𑀓𑀲𑀲𑀲 Metteyya (Pali). Nguồn gốc của cụm từ Di Lạc trong Phật giáo Á Đông không đơn giản và có nhiều nghiên cứu nghiêm túc như của cố học giả Quý Tiệm Lâm 𑀓𑀲 về khả năng nhập vào tiếng Hán trực tiếp hay gián tiếp (qua ngôn ngữ trung gian nào đó) - xem trang này chẳng hạn <http://zh.wikipedia.org/wiki/%E5%AD%A3%E7%BE%A1%E6%9E%97...>

2.3.2 Di Đa La Ni 𑀓𑀲 𑀓𑀲 𑀓𑀲 𑀓𑀲

Di Đa La Ni là phiên âm tiếng Phạn Mitra 𑀓𑀲𑀓𑀲𑀲 , một cách dịch là thiện tri thức - hay là bằng hữu (bạn bè).

2.3.3 Lam Tì Ni 𑖀𑖩𑖪

Lam Tì Ni (Lam Bì Ni) thường đọc là Lâm Tì/Tỳ Ni/Ny: là nơi Ma Da phu nhân sinh ra đức Phật. Lam/Lâm Tì Ni là phiên âm của tiếng Phạn Lumbini 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬𑖭𑖮𑖯, còn gọi là Lam Bì Ni 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬, Lạp Phạt Ni 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬𑖭, Lâm Vi Ni 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬𑖭𑖮, Lưu Tì Ni 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬𑖭 hay Long Di Ni 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬𑖭 ... Di là âm Bì ngạc hóa. Đây là trường hợp phụ âm môi/tắc/hữu thanh b- ngạc hóa trở thành d-, so với phụ âm môi răng v- cũng có thể ngạc hóa trở thành d như vô > dô (giọng Nam Bộ).

2.3.4 Tu Di 𑖀𑖩

Núi Tu Di còn gọi là Tô Mê 𑖀𑖩𑖪, Tô Mê Lô San 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬, Di Lô San 𑖀𑖩𑖪𑖫 ... là trung tâm của mọi thế giới theo huyền thoại Ấn giáo và đã có trước thời đức Phật Tổ, dịch ý là Diệu Quang, Diệu Cao, An Minh, Thiện Tích, Thiện Cao... Gốc Phạn ngữ sumeru với tiền tố su- (hàm ý tốt, tuyệt vời) hợp với tên chính thức là meru 𑖀𑖩𑖪𑖫 (tên núi). Để ý âm me/mi ngạc hóa thành Di. Tu Di còn có thể chỉ núi Hy Mã Lạp Sơn.

2.3.5 Di Lan Đà 𑖀𑖩𑖪𑖫

Trong lịch sử Phật giáo, vị vua nước Di Lan Đà[ix] ngộ đạo và quy y sau khi đàm đạo với Tỳ Kheo Nagasena. Di Lan Đà là phiên âm tiếng Phạn Milinda (cũng như tiếng Pali) so với các phiên âm khác như Tất Lân Đà 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬 (tất âm cổ là *b/pid, hiện tượng trùng nữa b/p > t), hay Mân Lân Đà 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬. Di Lan Đà còn gọi tắt là Di Lan.

2.3.6 Sa Di 𑖀𑖩

Sa Di có tiếng Phạn Śrāmaṇera 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬𑖭. Người phái nam tuân theo 10 giới Sa Di còn gọi là 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬 Thất La Ma Noa Lạc Già/Ca, phái nữ thì gọi là Sa Di Ni.

2.3.7 Cù Đàm Di 𑖀𑖩𑖪𑖫

Danh từ này có gốc tiếng Phạn Gautami 𑖀𑖩𑖪𑖫𑖬 hay dạng nữ (female form/A) của danh từ Gautama - chỉ nữ giới thuộc họ Cù Đàm, một tên gọi của họ Thích Ca; cũng từng dùng để gọi bà dì của đức Phật Tổ (Thích Ca Mâu Ni). Cù Đàm Di là người phụ nữ đầu tiên được Đức Phật cho phép xuất gia, trở thành vị Tỳ kheo ni đầu tiên trong lịch sử Phật giáo.

2.3.8 Xa Di 𑖀𑖩

Xa Di là phiên âm của tiếng Phạn Sa Mi, tên một loại cây, dịch là Câu Ki. Để ý hai âm Sa Di và Xa Di nếu không viết ra chữ (Phạn hay Hán) thì có thể đọc giống nhau trong tiếng Việt.

2.3.9 Ca/Già Thấp Di La 𑖀𑖩𑖩𑖩

Ca Thấp Di La là phiên âm của tiếng Phạn kâsmîra 𑖀𑖩𑖩𑖩𑖩𑖩, còn có những cách gọi như Yết Thấp Nhị La Quốc 𑖀𑖩𑖩𑖩, Ca Diệp Di La Quốc 𑖀𑖩𑖩 /𑖀𑖩𑖩, Ca Thất Mật Quốc 𑖀𑖩𑖩 ... Các âm Di và Nhị 𑖀 đều là dạng ngạc cứng hóa của Mi 𑖀. Đây là vùng đất **Kashmir** ở tây bắc Ấn Độ và hiện nay dưới quyền quản lý của ba nước Ấn Độ, Pakistan và Trung Quốc.

2.3.10 Di Cà/già 𑖀𑖩

Di già là phiên âm của tiếng Phạn megha 𑖀𑖩𑖩 nghĩa là mây. Sau dùng để gọi tên một vị Bồ Tát lương y[x] có khả năng tạo ra mây (mưa) giúp chúng sinh (kinh Hoa Nghiêm).

2.3.11 Di Cà 𑖀𑖩

Một dạng kí âm tiếng Phạn Meka, tên cô gái dâng cháo sữa bò cho đức Phật Tổ khi vừa thành đạo. Việc này xảy ra sau khi đức Phật Tổ tu khổ hạnh 6 năm và kiệt sức. Không nên lẫn lộn với các danh nhân cùng tên qua dạng Di Cà: td. Di Cà ~ Mi-ca là một Thánh/Tiên tri của Do Thái cổ đại - xem thêm phần dưới.

2.3.12 Di để 𑖀𑖩

Một dạng kí âm tiếng Phạn miti, chỉ đo lường, kiến thức chính xác... Tam di để 𑖀𑖩𑖩 là kí âm của tiếng Phạn sammiti, hàm ý đo lường đúng đắn hay Chính lượng 𑖀𑖩 ... Tam Di Để Bộ (𑖀𑖩𑖩𑖩 - Sāmmatīya): đây là tên gọi của một bộ phái Phật giáo thuộc Thượng tọa bộ (Sthāvira), nổi tiếng với quan điểm "Chính lượng bộ", tách ra từ Thuyết Nhất Thiết Hữu Bộ (Sarvāstivāda)...

Qua vài thí dụ trên, ta thấy chữ Di đã được dùng để kí âm (gần đúng) tiếng Phạn trong quá trình dịch kinh Phật. Các cách phiên âm trong thư tịch cổ TQ hay kinh Phật thường là những nguồn tài liệu dùng để phục nguyên âm cổ một cách chính xác. Không những rất phổ biến trong Phật giáo, điều thú vị là di cũng dùng để kí âm các thuật ngữ hay tên các vị thánh, tiên tri trong Thiên Chúa

giáo: td. Di Ca 𠵼 Mi-ca là Tiên tri ở TK 8 TCN trong kinh Cựu Ước. Messiah là đấng cứu thế (đức Chúa Giê Su, nghĩa gốc Do Thái là người được xức dầu) có một dạng kí âm là 𠵼 Di Tái Á; Misa là thánh lễ (mass/A) trong Thiên Chúa giáo thường có một dạng kí âm là 𠵼 Di Tát... Cũng nên ghi lại ở đây nhận xét về danh từ riêng **Artemis** (tên của một nữ thần cổ Hi Lạp của săn bắn, hay mặt trăng...), td. chương trình thám hiểm mặt trăng của Hoa Kỳ từ năm **2024** có tên là **Artemis**, được kí âm tiếng Trung Quốc là 𠵼𠵼𠵼𠵼 A Dĩ Đặc Di Tư; di cũng dùng để kí âm mi cho trường hợp này.

Một nhận xét nữa là trong các cách đọc mi, di và zi thì mi dễ đọc nhất vì vị trí cấu âm đơn giản, chỉ cần phụ âm môi môi/hữu thanh m so với phụ âm (bán nguyên âm) lướt d/y, và phụ âm sát đầu lưỡi/răng hữu thanh /z/. Phụ âm môi môi m cũng là một trong những âm được đọc đầu tiên trong quá trình thụ đắc ngôn ngữ của trẻ em[xi] (khoảng trước và cho đến 3 tuổi), so với phụ âm d (khoảng 4 tuổi) và z (khoảng 8 tuổi) - xem bảng tóm tắt bên dưới:

Trích từ trang (61/2024) bàn về phương pháp luyện giọng/tập đọc cho trẻ em và quá trình thụ đắc ngôn ngữ <https://speechblubs.com/blog/l-sound-articulation-therapy-parents-guide> .

3. Tiểu kết

Tóm lại, các cách đọc A Di Đà Phật (giọng Nam Bộ - khuynh hướng đọc thành Di), A 'Zi' Đà Phật (giọng Bắc Bộ - khuynh hướng đọc thành Zi) hay A Mi Đà Phật (chỉ mới xuất hiện gần đây - khuynh hướng đọc thành Mi) là kết quả tự nhiên của ngôn ngữ con người và rất thú vị: cho thấy ảnh hưởng của yếu tố **không gian** (địa phương, phương ngữ), **thời gian** (mi là âm cổ cận âm tiếng Phạn và Hán so với di và zi), **giao thoa ngôn ngữ** cận đại cũng như tôn giáo (td. Đại Thừa so với Tiểu Thừa). Vấn đề trở nên rõ ràng hơn khi câu niệm phật trên thường được đọc ra, thay vì khi niệm thầm thì khó nhận ra các khác biệt. Các môn phái Nam Truyền nguyên thủy (Tiểu Thừa) không thấy dùng câu niệm Phật này vì hầu như chỉ chú trọng vào một đức Phật Tổ (Thích Ca Mâu Ni) và quả A La Hán cho từng cá nhân học đạo, tương phản với sự thờ phượng nhiều vị Phật/Bồ Tát trong các môn phái Bắc Truyền (td. Đại Thừa) như Phật Di Lặc, Phật Di Đà, Đại Thế Chí Bồ Tát, Địa Tạng Vương Bồ Tát, Quan Thế Âm Bồ Tát... Câu

niệm A Di Đà Phật đã xuất hiện từ TK 18 qua dạng chữ quốc ngữ y như hiện nay, có thể đã hiện diện trong nhiều TK trước: td. từ điển Việt Bồ La năm 1651 đã ghi dạng diệt[xii], đáng lẽ là *miệt, hay nhẻo (*đẻo ~ diểu, đáng lẽ là *miểu), các dạng ngạc hóa cho thấy phụ âm m- đã đọc thành phụ âm d- trong tiếng Việt. Thành ra nếu đọc di thành mi trong câu niệm A Di Đà Phật, thì cũng nên xem lại các cách đọc liên hệ trong Phật giáo như Phật Di Lạc thành Mi Lạc, Sa di thành Sa mi, núi Tu Di thành Tu Mi... Đây chưa kể đến việc đọc Phật thành Bụt cho gần với âm cổ hơn (âm tiếng Phạn), cũng như cách gọi Sĩ Đạt Tha[xiii] so với Tất Đạt Đa HV... Quá trình ngạc hóa đã đóng góp không nhỏ trong các giai đoạn hình thành tiếng Việt hiện đại: mi di, đao dao, **Sĩ Nhiếp** thay vì **Sĩ Tiếp**...

Câu niệm A Di Đà Phật rất phổ biến trong Phật giáo Đại Thừa, một môn tu tập cốt lõi của Tịnh Độ Tông lưu hành ở Trung Quốc, Nhật Bản, Hàn Quốc và Việt Nam. Không những là câu chào hỏi thể hiện sự lễ độ với nhau, gieo duyên mà còn nói lên nguyện vọng nương tựa nơi đức Phật Di Đà, hay hướng đến sự giải thoát khỏi các chướng ngại cuộc đời như tham, sân, si.

Niệm Phật, nhắm hay thành tiếng hay qua một hình thức nào khác, còn là một phương pháp tu tập hay nhắc nhở ta luôn giữ chánh tâm, chánh kiến, để tránh chấp ngã như ngũ uẩn, thể hiện rất cụ thể qua ngôn ngữ chẳng hạn.

Các cách đọc khác nhau chỉ là sự thể hiện bề ngoài hay là qua khẩu và thân, vấn đề cốt lõi là sự thành tâm/chính niệm hay ý dẫn dắt thân và khẩu trong tam nghiệp.

Hi vọng bài viết này là động lực cho người đọc tìm hiểu sâu xa hơn về tiếng Việt và phật pháp, cùng khám phá nhiều điều thú vị hơn nữa trong quá trình tìm về cội nguồn dân tộc rất thú vị.

Tác giả: **Nguyễn Cung Thông** [i]

4. Tài liệu tham khảo chính

1) Pigneau de Béhaine (1772/1773) - *Bá Đa Lộc Bử Nhu* "Dictionarium Annamitico-Latinum" Dịch và giới thiệu bởi Nguyễn Khắc Xuyên, NXB Trẻ (Thành Phố HCM - 1999). Có thể tham khảo bản chép tay trên mạng như <https://archive.org/details/DictionariumAnamiticoLatinumPigneaux/Dictionarium%20Annamitico-Latinum%20-1772%2C%20P.J.%20Pigneaux/page/n1/mode/2up?view=theater> .vv...

2) William Edward Soothill/Lewis Hodous (1937) "A Dictionary of Chinese Buddhist Terms" KEG AN PAUL, TRENCH, TRUBNER & CO., LTD. (London) - tái bản nhiều lần (bản cứng/hard copy), có thể tham khảo trên mạng như

[https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.279298/page/n1/mode/2up ...v.v...](https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.279298/page/n1/mode/2up...v.v...)

3) Alexandre de Rhodes (1651) “Phép Giảng Tám Ngày” – Tủ Sách Đại Kết in lại từ Tinh Việt Văn Đoàn (1961 – Sài Gòn) với phần giới thiệu của tác giả Nguyễn Khắc Xuyên.

(1651) “Dictionarium Annamiticum Lusitanum et Latinum” thường gọi là từ điển Việt-Bồ-La; bản dịch của Thanh Lãng, Hoàng Xuân Việt, Đỗ Quang Chính – NXB Khoa Học Xã Hội, Thành Phố HCM (1991).

4) Jean Louis Taberd (1838) - tên Việt là cố Từ - “Dictionarium Annamitico-Latinum” Serampore (Bengale) và cuốn tự điển La Tinh - Việt (1838).

5) J. S. Theurel (1877) “Dictionarum Anamitico-Latinum” LM Theurel ghi nhận LM Taberd khởi thảo và ông cố tình ‘bổ sung’ ngay trong cách giới thiệu trang đầu, (td. hàm ý các cách dùng **Đàng Ngoài** khác với **Đàng Trong**/NCT) - Ninh Phú (Đàng Ngoài).

6) Nguyễn Cung Thông (2020) Loạt bài viết về đạo Phật vào TK 7 như "Đời sống tăng đoàn ở Nalanda vào thế kỉ 7: Kinh hành theo ghi chép của pháp sư Nghĩa Tịnh" - có thể tham khảo trên trang này chẳng hạn <https://tapchinghiencuuphathoc.vn/doi-song-tang-doan-o-nalanda-vao-the-ki-7-kinh-hanh-theo-ghi-chep-cua-phap-su-nghia-tinh.html...>

(2010) "Bụt hay Phật?" Có thể tham khảo loạt bài Bụt hay Phật trên mạng như <https://thuvienhoasen.org/a5295/but-hay-phat-phan-2a...>

(2011) A Di Đà Phật hay A Mi Đà Phật? Bản A soạn cách đây khoảng 15 năm - có thể tham khảo bài viết trên trang này chẳng hạn <https://www.vanchuongviet.org/index.php?comp=tacpham&action=detail&id=17041>

Chú thích:

[i] Nghiên cứu ngôn ngữ độc lập ở Melbourne (Úc)

[ii] Niệm □ có nghĩa là đọc, tụng: từ điển Việt Bồ La trang 560 (mục niệm) ghi đọc ngay sau chữ niệm cùng cụm từ niệm kinh. Trong mục kinh trang 383 thì ghi đọc kinh, tụng kinh; trang 206 còn ghi đọc kệ - phản ánh mức độ phổ biến của hoạt động này vào TK 17, đặc biệt cho việc đọc kinh Phật giáo. Tự điển Béhaine (1772/1773) ghi thêm cách dùng niệm Phật □ ?????.

[iii] Thích Trí Tịnh (2006) "Hương Sen Vạn Đức" NXB Phương Đông TP HCM (2006) trong Phần II, mục 1. **Tại sao lại niệm “ Nam mô A-mi - đà Phật ?”** - hay có thể xem chi tiết trên mạng như

<https://thuvienhoasen.org/p27a5327/phan-ii-khai-thi-phap-mon-niem-phat...>

[iv] Tự điển Việt La Tinh chép tay của Béhaine (1772/1773) giải thích A Di Đà Phật bằng tiếng La Tinh là *precatiuncula sectatorum Phật* - tạm dịch/NCT: câu niệm (thần chú) của những người theo đạo Phật. Tài liệu này còn cho thấy cách dùng Di Lạc, Di Đà (xem trang chụp lại trong bài viết). Các tự điển sau này như Taberd (1838) ở Đàng Trong, hay Theurel (1877) ở Đàng Ngoài chép lại hoàn toàn định nghĩa trên, cũng như hai dạng Di Lạc, Di Đà nhưng không thấy ghi dạng A Mi Đà Phật trong các tài liệu này.

[v] Xem giải thích Nam Vô A Di Đà Phật trên trang này chẳng hạn https://phatgiao.org.vn/tu-dien-phat-hoc-online/nam-vo-a-di-da-phat-k36852.html#google_vignette ... Cách dùng Nam Vô Phật 南無佛 được ghi trong tự điển Việt Pháp "Dictionnaire annamite-français: langue officielle et langue vulgaire" tác giả Jean Bonet (Paris, NXB Imprimerie nationale/E. Leroux, 1899). Tiếng Việt dùng trong tự điển phản ánh ngôn ngữ Nam Bộ dựa vào trải nghiệm sử phạm của tác giả.

[vi] Trong cuốn *L'Indo-Chine* (1912), bà Myriam Harry từng ghi lại rằng rằng "không có một thủ đô xứ thuộc địa nào có thể “duyên dáng hơn, dịu dàng chào đón hơn Sài Gòn với những đại lộ rộng lớn và những vườn hoa ngát hương – một “bức tranh nhiệt đới thắm mang trong mình một sợi dây liên kết đặc biệt với sự thanh lịch kiểu Pháp” ...v.v... Tham khảo thêm chi tiết bài dịch tiếng Việt của tác giả Khánh Linh từ tài liệu “Dystopia in Utopia: Exoticism and Degeneration in Indochina, 1890–1940.” Hazel Hahn - *Embodied Utopias*. Routledge, 2003. 97-110. Tham khảo thêm chi tiết trên trang này chẳng hạn <https://thuviennguyenvanhuong.vn/phan-khong-tuong-trong-xu-khong-tuong-chu-nghia-khoai-la-va-su-suy-doi-o-dong-duong-giai-doan-1890-1940-phan-1.html> .vv...

[vii] Chữ Phật có những dạng khác như ????? ít gặp hơn so với các dạng 佛 𣪠 𣪡 . Tham khảo 13 cách viết khác nhau của cùng một chữ Phật trang này chẳng hạn <https://dict.variants.moe.edu.tw/dictView.jsp?ID=1048&q=1> .vv...

[viii] Nguồn gốc của câu niệm Amitabha cũng có vấn đề: nhà nghiên cứu tiếng Phạn và Tịnh Độ tông, TS Dịch Nguyên Vân Lai 劉元雲 (Ogihara Unrai 1869~1937), đưa ra nhận xét là tiếng Phạn Amitabha có gốc từ kinh Vệ Đà của Ấn Độ giáo. Amita hay Amitaya (vô lượng, vô hạn), có khi viết là Amit, là một trong 108 tên gọi thần Ganesha (có hình dáng dễ nhận vì đầu hình voi) của Ấn Độ giáo. Các tên gọi khác của thần Ganesha là Avighna hàm ý trừ bỏ chướng ngại, Vinayaka hàm ý chúa tể muôn loài ... Có tác giả cho là hai vị Phật này hoàn toàn khác nhau. Nếu có liên hệ thì cũng không đáng ngạc nhiên cho lắm vì

